

Αποχαιρετιστήριο Λόγος του Δημάρχου Κυθρέας δρ Πέτρου Καρεκλά για τον Ιωάννη Σαββίδη, στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στην Λευκωσία, 11 Σε- πτεμβρίου 2019

Αποχαιρετούμε σήμερα με θλίψη και οδύνη ένα άνθρωπο, ο οποίος αν και δε γεννήθηκε στην Κυθρέα μας (γεννήθηκε στο Πραστειό Μεσαορίας), με το γάμο του με μια βέρα Κυθρεώτισσα κυρά το 1969, την πολυαγαπημένη φίλη Ανθή Πέτσα, έγινε ένας πολύ δικός μας και ξεχωριστός άνθρωπος, ο οποίος αγάπησε τον τόπο αυτό σφόδρα, δίδοντας πάντοτε το "παρών" του σ' όλες τις εκδηλώσεις του Δήμου και των Οργανωμένων Συνόλων του. Δραστηριοποιήθηκε μάλιστα κάποτε και ως προπονητής του ΠΑΟΚ Κυθρέας. Παντρεύτηκε δηλαδή την Ανθή, μια δραστήρια και ακούραστη Κυθρεώτισσα εργάτρια του πνεύματος και του πολιτισμού της γενετήριά της και όχι μόνον, αλλά ταυτόχρονα μαζί και τη Βρυσσομάνα Κυθρέα! Εξάλλου είχε δίπλα του για πολλά χρόνια έναν άνθρωπο για πεθερό, τον μακαριστό Χριστόδουλο Πέτσα, ο οποίος ανάλωσε τη ζωή του μετά την προσφυγιά, στον αγώνα της επιστροφής και της δικαίωσης, μέχρι την τελευταία του αναπνοή! Δάσκαλός του στο Δημοτικό του χωριού του ο μακαριστός Πέτσας, ο οποίος τελικά μετά από 2 δεκαετίες έμελλε να γίνει και πεθερός του!

Μετά από πολύμηνη ασθένεια και ταλαιπωρία, ο φίλος Γιάννης εγκατέλειψε τα εγκόσμια και πορεύεται προς εκεί όπου δεν υπάρχει ούτε λύπη, ούτε στεναγμός, αλλά ζωή ατελείωτη. Όντως, "σκιιάς όναρ άνθρωπος", μια λάμψη ο άνθρωπος, κι' αν είδες είδες! Να μην το ξεχνάμε ποτέ!

Ο Ιωάννης Σαββίδης γεννήθηκε, όπως προαναφέρα, στο Πραστειό Μεσαορίας το 1941, ως 6^ο παιδί πολυμελούς οικογένειας 8 παιδιών του Θεόδωρου και της Θεοδώρας Σαββίδη. Μετά το δημοτικό, φοίτησε στο Ελληνικό Γυμνάσιο Αμμοχώστου, με φίλο και διπλανό του στο θρανίο τον ήρωα μαθητή της ΕΟΚΑ Λουκά Λουκά από την Αγία Νάπα, του οποίου βίωσε έντονα την απώλεια. Ενταγμένος και ο ίδιος στις τάξεις της ΕΟΚΑ, συνελήφθη και οδηγήθηκε στις φυλακές Καραόλου στην Αμμόχωστο για "παράνομη δράση". Υπήρξε επίσης αθλητής του Γ.Σ.Ε. και Παγκυπριονίκης στο Άλμα Τριπλούν. Μετά το Γυμνάσιο, σπούδασε στη Γυμναστική Ακαδημία, έκανε μεταπτυχιακό στο Πανεπιστήμιο του Leeds και αμέσως διορίζεται στο Γυμνάσιο Λευκονοίκου, για να ακολουθήσει μια επιτυχή, ανοδική επαγγελματική πορεία: Παγκύπριο Γυμνάσιο, Καθηγητής της Γυμναστικής και της Γεωγραφίας στο νεοϊδρυθέν Γυμνάσιο Κυθρέας το 1970, Γυμνάσιο Ακρόπολης, Βοηθός Γυμνασιάρχης στο Παγκύπριο Γυμνάσιο, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού, Γυμνάσιο Δροσιάς, Γυμνασιάρχης στο Γυμνάσιο Φανερωμένης και στο Ευριβιάδειο της Λάρνακας, Επιθεωρητής Φυσικής Αγωγής στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού (ΥΠΠ) και τέλος Πρώτος Λειτουργός

Εκπαίδευσης. Εκεί στο ΥΠΠ ήταν που προσωπικά γνώρισα καλύτερα τον Γιάννη, όταν υπηρετούσα ως Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου αυτού και είχα την ευκαιρία να εκτιμήσω καλύτερα τις αρετές και τις δυνατότητές του.

Ο Μεγάλος Ευριπίδης κάποτε στην αρχαιότητα έγραψε: "Τρεις εισίν αρεταί τας χρεών σ' ασκείν, τέκνον, Θεούς τε τιμάν, τους τε δρέψαντας γονείς, Νόμους τε κοινούς Ελλάδος· και ταύτα δρων, κάλλιστον έξιεις στέφανον ευκλείας αεί". Δηλαδή: Υπάρχουν τρεις αρετές που θα πρέπει να ασκείς. Να τιμάς τους Θεούς και τους Γονείς σου που σε ανάδρεψαν, καθώς και τους κοινούς Νόμους της Ελλάδος (της πολιτείας δηλαδή). Κι' όταν τα κάνεις αυτά, θ' αποκτήσεις κάλλιστον στέφανο δόξας. Ταπεινά θεωρώ πως ο μακαριστός Ιωάννης Σαββίδης άσκησε αυτές τις 3 αρετές, αγάπη προς τον Θεό, την οικογένεια και την πατρίδα, άφησε τελικά μνήμη αγαθή και αξίζει να καταταγεί εν σκηναίς δικαίων και αγίων, ώστε ν' αναπαυθεί πραγματικά η ψυχή του!

Προς την ευρύτερη οικογένεια του μακαριστού Ιωάννη, αλλά ιδιαίτερα και κυρίως προς την αγαπημένη του σύζυγο Ανθή και τα παιδιά του, την εικαστικό Κάτια και τον ιατρό Παναγιώτη Σαββίδη, οι οποίοι τους χάρισαν και 3 εγγόνια, απευθύνω εκ μέρους του συνόλου του Δημοτικού Συμβουλίου αλλά και όλων των Κυθρεωτών, τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια!

Φίλε Γιάννη, αναπαύσου κι' εσύ στο χώμα της προσφυγιάς, εν ειρήνη, μέχρι την άγια μέρα της επιστροφής, που είναι για μας στόχος σταθερός και πυξίδα μας, μέχρι επιτέλους αυτός ο τόπος να βρει κατά τον ποιητή, "τζιαι δροσιάν τζιαί ποσπασιάν". Καλό σου ταξίδι, φίλε ακριβέ, θα σε θυμόμαστε πάντοτε με αγάπη και τιμή!

Καταθέτω αυτό το στεφάνι εκ μέρους του Δήμου της αγαπημένης σου Κυθρέας και εύχομαι ελαφρύ να είναι το χώμα που θα σε σκεπάσει σήμερα! Αιωνία ας είναι η μνήμη σου!

*«... Ο θάνατος δεν είναι τίποτα
Είμαι ο ίδιος και συ ο ίδιος είσαι
Ό,τι ήμαστε ο ένας για τον άλλον, είμαστε ακόμα.
Να με ονομάζεις όπως πάντα
Μίλα με μένα σαν άλλοτε
Γέλα με όσα γελούσαμε μαζί
Λέγε το όνομά μου στο σπίτι χωρίς αχτίδα λύπης.
Η κλωστή δεν κόπηκε στο νήμα
Γιατί να είμαι έξω από την σκέψη σου
επειδή δεν είμαι στο οπτικό σου πεδίο;
Όχι, δεν είμαι μακριά σου...
Είμαι μόνο στην απέναντι μεριά του δρόμου...»*

Αγ. Αυγουστίνος, Επίσκοπος Ιππώνος, 354-430 μ.Χ.

Ιωάννας Στυλιανού, Ο ζωτικός χώρος (πεζογραφήματα) (Λευκωσία 2017)